

Pátá neděle postní – JUDICA

„Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje záštita, Bože.“ /Žalm 43,1-2/

Jeremjáš 31, 31-33

Židům 5, 5-10

Jan 12, 20-33 Odpověď řeckým poutníkům a předpověď utrpení

Na velikonoční svátky přicházejí do Jeruzaléma také někteří Řekové – proselyté nižšího stupně, kteří si z židovského zákona vzali za své pouze respektování mravních příkazů. Tito lidé nemohli vstupovat na vnitřní chrámové nádvoří, ale jen na nádvoří pohanů. Právě oni přicházejí k Filipovi s prosbou, aby jim zprostředkoval setkání s Ježíšem. Filip s velkou pravděpodobností uměl řecky. Také jeho jméno je řecké. Stejně jako jméno Ondřejovo, s kterým se jde Filip o žádosti Řeků poradit. Řekové nechtějí Ježíše jen uvidět. Chtějí se s ním setkat, blíže ho poznat. Cítí, že jejich vlastní moudrost i židovský mravní zákon nestačí k uspokojení touhy v jejich srdcích. S Ježíšem přichází mnohem víc.

Filip a Ondřej tlumočí přání Řeků Ježíšovi. Čekali bychom, že Ježíš Řeky přijme a bude rád, když tito cizinci mají zájem o jeho učení. Pán Ježíš se však s Řeky zřejmě nesetkal a jeho odpověď Ondřejovi a Filipovi je i zdůvodněním toho, proč tak učinil. Nemůže pro ně nic za svého pozemského života udělat. Může-li pro ně něco učinit, pak jen svou obětí na kříži. Pochopí to Řekové? Pochopíme to my?

Ježíš prohlašuje, že „přišla hodina, aby byl oslaven Syn člověka“. Čas určený pro Ježíše, pro jeho kříž je již tady. Bůh již oslavil Syna člověka skrze mnohá znamení, která učinil (uzdravování, kříšení). Největší oslava jej však teprve čeká. Bůh ho cestou kříže povede k vítězství. Ježíš přirovnává sebe sama k pšeničnému zrnku, jež je zaseto. Musí odumřít, má-li přinést užitek. Bez kříže by nebylo vzkříšení. Bez kříže by nebyla ani církve, která vznikla z židů a pohanů jako rovnocenných členů. Nezemře-li Ježíš na kříži, zůstane sám, jako zůstává zrnko, které neodumře. Existence církve je zakotvena v Ježíšově oběti.

Toto všechno platí jen o Kristu a jeho oběti. Nikoli o všech křesťanech. Oběť žádného z křesťanů nemůže vyvolat k životu existenci církve. Tuto moc měla v Božím plánu jen oběť Kristova. Bůh po nás nechce oběti, ale život podle

evangelia. Opuštění vlastního sobectví a nastoupení pokorné služby pro Krista. Tato cesta za Kristem a služba pro něho je pro každého člověka zcela jedinečná. Je pouze na Bohu, aby ji hodnotil.

Ježíš oznamuje Ondřejovi a Filipovi, že jeho hodina je zde a jeho duše je sevřena úzkostí. Ukazuje na stav svého nitra. Ani pro Ježíše není cesta na kříž bez strachu a úzkosti. Ví však, že pro něho jiná cesta není. Kříž náleží k jeho poslání. Na Ježíšovu žádost, aby jméno Boží bylo oslaveno, přichází odpověď z nebe: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ Bůh v Kristu již zjevil svou slávu a ještě ji zjeví. Zástup, který slyší Boží slova o Ježíšově oslavě, jim přičítá různý původ. Jen ten, kdo má pravou víru, chápe, že jde o projev z nebeského světa. Ostatní si myslí, že zahřmělo.

S Ježíšovou hodinou - rozhodující chvílí v jeho životě - přichází soud tohoto světa. Světem se tady rozumí Boží nepřátelé, hřích. Svět chtěl v kříži odsoudit Ježíše Krista, ale odsoudil sám sebe. Právě Kristovým křížem je přemáhán hřích. Důsledkem soudu, který přichází v Kristově kříži a vzkříšení, je odstranění plné moci zla. Zlo tady na zemi v různých podobách stále zůstává, ale Kristus vyvýšený na kříž, mající duchovní moc, potáhne lidi k sobě. Musel podstoupit smrt na kříži, aby byl pro nás pomocníkem na naší cestě ke spáse.

Sestry a bratři, blíží se konec postní doby a brzy vstoupíme do času Velikonoc. Kéž si dokážeme plně uvědomit a prožít, jak veliký dar jsme v Ježíši Kristu od Boha dostali. Amen.

/Slovo na 5. neděli postní 21. 3. 2021 podle Výkladu evangelia Janova ThDr Jindřicha Mánka – Dana Kalivodová/